

Genom beslut av den 31 juli 2003, som tillkännagavs den 1 augusti 2003 genom telefaxskrivelse, godtog invändningsenheten invändningen. Genom skrivelse av den 1 oktober 2003, som inkom till harmoniseringsbyrån den 7 oktober 2003, överklagade sökanden detta beslut. Genom skrivelse av den 23 oktober 2003 upplyste invändningsenheten sökanden om att överklagandet inte hade inkommit inom den föreskrivna fristen och anmodade den att inkomma med yttrande i detta hänseende. Sökanden ingav då en ansökan om återställande av försutten tid.

Genom beslut av den 3 mars 2004, avslog andra överklagandemämnden denna ansökan och sökandens överklagande.

Sökanden har uppgett att överklagandet undertecknades den sista dagen inom tidsfristen av sökandens företrädare och placerades i en hög med försändelser som skulle sändas genom telefax. Efter att överklagandeavgiften betalats lade den person som var postansvarig inte skrivelsen bland de försändelser som skulle sändas genom telefax, utan tillsammans med dem som skulle sändas som rekommenderade försändelser.

Sökanden har gjort gällande att harmoniseringsbyrån i det ifrågasatta beslutet felaktigt tillämpat bestämmelserna avseende återställande av försutten tid i rådets förordning (EG) nr 40/94. Om bestämmelserna skulle ha tillämpats korrekt, skulle harmoniseringsbyrån ha kommit till slutsatsen att villkoren för återställande av försutten tid var uppfyllda i förevarande mål, eftersom det inte finns någon organisationsbrist som hindrar att sökanden får sin rätt återställd och eftersom det skall göras en analog tillämpning av bestämmelserna om för sen betalning av avgifter i kommissionens förordning om de avgifter som skall betalas till harmoniseringsbyrån.

Sökanden har gjort gällande att det i förevarande mål är fråga om en icke allvarlig försummelse som det inte hade varit möjligt att förhindra genom ekonomiskt rimliga organisationsåtgärder. Det skall även tas hänsyn till att det inte uppkommit någon processuell nackdel för motparten i överklagandeförfarandet.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 april 2004 av Eugénio Branco Lda

(Mål T-162/04)

(2004/C 217/37)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

Eugénio Branco Lda. har den 30 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden, som har säte i Lissabon, företräds av advokaten Bolota Belchior, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 augusti 2004, genom vilket kommissionen avslog ansökan om utbetalning av det återstående beloppet i ett förfarande för finansiering genom Europeiska socialfonden (nedan kallad fonden) och förklarade att vissa utgifter som återopats av sökanden inte var ersättningsgilla, varför kommissionen satte ned fondens stöd till utbildningsåtgärder som godkänts genom beslut av kommissionen och om återkrävde från sökanden ett belopp på 39 899,07 euro som sökanden erhållit som förskott från fonden och det motsvarande belopp som erhållits i stöd från Portugisiska staten, och

— förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ingav den 29 juni 1986 till Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (avdelningen för ärenden rörande Europeiska socialfonden, nedan kallad DAFSE), som lyder under Portugisiska staten, en ansökan om finansiering genom fonden av utbildningsåtgärder som skulle genomföras under perioden mellan den 2 januari 1987 och den 31 december 1987. Ansökan bifölls av kommissionen. Sökanden ingav en ansökan till DAFSE om utbetalning av det återstående belopp som enligt sökanden tillkom den. DAFSE utförde en analys av sökandens räkenskaper och de handlingarna avseende utbildningsåtgärderna i fråga, varefter den genom beslut av den 13 mars 1989 godkände ansökan om betalning av det återstående beloppet. Även kommissionen godkände ansökan. Den 8 augusti 2004 meddelade kommissionen det beslut mot vilket sökandens talan riktas.

Enligt sökanden strider detta beslut mot rådets förordning (EEG) nr 2950/83 av den 17 oktober 1983, genom vilken beslut 83/516 om Europeiska socialfondens uppgifter tillämpas, eftersom sökanden till punkt och pricka har följt alla lagar, förordningar, direktiv, kriterier, ålägganden och villkor som skulle iaktas när den gav in sin ansökan om stöd från fonden. Sökanden har därför förvärvat egna rättigheter och det ifrågasatta beslutet strider mot de förvärvade rättigheterna.

Beslutet strider även mot principen om skydd för berättigade förväntningar och mot rättssäkerhetsprincipen, eftersom sökanden genom godkännandebeslutet gavs en rättighet till och en juridiskt relevant förväntning på att den skulle erhålla stödet om den utförde utbildningsåtgärderna i enlighet med de överenskomna villkoren. Sökanden anser att kommissionen skulle ha kunnat fatta det beslut som nu är i fråga redan i början av 1989. Den har därför åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.

Det ifrågasatta beslutet utgör slutligen ett grovt åsidosättande av proportionalitetsprincipen, eftersom sökanden betalat utgifterna i fråga i tron att kommissionen skulle uppfylla sitt åtagande och stödöverenskommelsen.